

4985

4. Marts 1897: 3. Beh. af Lovf. om Telegrafer og Telefoner.

4986

hvor man altsaa ogsaa gif temmelig vidt. Nu vel, denne Bestemmelse blev strøgen ved 2den Behandling, og derved er i Virkeligheden Statstelegrafvæsenet blevet ilde stillet med Hensyn til Anlæg af Ledninger paa offentlig Vej, hvor man dog maa sige, at Ledninger ogsaa for sig have deres naturlige Blads. Man kan jo tage de fornødne Hensyn ved fremtidige Anlæg, men Forholdet er dette, at vi allerede nu paa offentlig Vej have forskellig og det ikke saa Ledninger, og hvad skulle vi da gøre, naar disse Ledninger ere udsatte for Forstyrrelse derved, at Grene fra Træerne vokse saaledes, at de komme i Berøring med Ledningerne? Disse Ledninger, som vi have paa Hovedlandevejene, navnlig paa Sjælland og Fyn, tildels ogsaa Sylland, ere Ledninger, der ere undergivne stærkt Brug, og som derfor ere indrettede paa bedste Maade, men ogsaa meget sølomme. Kommer en vaad Gren til at ligge paa en saadan Ledning, kan den bevirke Forstyrrelser, hvorved Ledningen taber i høj Grad i Brugelighed. Jeg spørger da: hvad skulle vi gøre for at saa dette Misforhold fjernes? Loven her giver os, hvis man holder sig til den Affattelse, som vedtoges ved 2den Behandling, i Grunden ikke Anvisning paa andet end at flytte Ledningen. Vi kunne selvfølgelig søge at tale og dele os til Rette med vedkommende Bejejer, altsaa Amtsrådet, og jeg haaber ganske sikkert, at vi ogsaa kunne naa til en Overenskomst; men at henholde sig udelukkende til at komme frem med det gode, er jo ikke Meningen, naar man skriver en Lov. Naar man skriver en Lov, er Meningen netop den at ordne den Retsstilling, som der skal være mellem de tvende Parter, og hvor meget Haab jeg end har om at komme frem med det gode, er det det lige saa sikkert, at jeg har Ret til at forudsætte, at denne Vej kan blive usarbar, at Forholdet kan blive det, at Amtsrådet stiller sig paa det Standpunkt, at det med Loven i Haanden siger: vi have ingen Forpligtelse til at gøre noget her, I maa hjælpe jer selv. Saa kan Statstelegrafvæsenet intet andet gøre end, som jeg har sagt, flytte Ledningen og søge anvendt Ekspropriationsbestemmelserne i Loven for at skaffe bedre Blads til Ledningen, hvis vi ikke kunne gaa ud paa Siden af Væjen, hvilket vil medføre betydelige Omkostninger og vil

udsætte Ledningen for paa ny at komme i Kollision enten med Træer paa Væjen eller med Træer paa tilstødende Privatejendom, som vi heller ikke da have Ret til at forlange fjernede, da det kun er Bejejeren, der har en saadan Ret. Vi ere altsaa overordentlig uheldig stillede, og naar man nu indskrænker denne Bestemmelse saaledes, som jeg har tilladt mig at foreslå nemlig til kun at angaa de ved Lovens Straftræden bestaaende Anlæg og til kun at give Statstelegrafvæsenet Ret til at fordrø de Grene fjernede, som bringe Forstyrrelse i Ledningen, og, hvad der følger af Lovens øvrige Bestemmelser, med Forpligtelse for Statstelegrafvæsenet til at give Erstatning for derved forvoldte Udgifter, vil jeg dog spørge, om det ikke er saa lidt, at jeg jo nok tør komme med denne Anmodning til det høje Ting om i alt Fald at give Statstelegrafvæsenet denne Ret. Jeg vilde sætte ganske overordentlig stor Pris paa, om det høje Ting kunde vise mig Smødekommen paa dette Punkt. Jeg kan ikke se, at deraf kan flyde nogen Fare for Bejejerens Stilling. Det, der er Spørgsmaal om, er jo kun at fappe enkelte Grene, der vokse ud.

Med Hensyn til Vædringsforslag under Nr. 24 skal jeg henholde mig til den ærede Ordførers Udtalelser. Her er kun givet en Affattelse af § 18, hvis Indhold jeg mener er heldigere, og som dog ganske rammer den Tanke, der laa til Grund for Paragraffen, saaledes som den blev vedtagen ved 2den Behandling.

Bluhme: I Anledning af det Vædringsforslag, der er stillet under Nr. 2 om at forandre det ved 2den Behandling vedtagne Måremaal for Koncessjoner fra 15 til 20 Aar, stillet af Indenrigsministeren og tiltraadt af et Flertal, maa jeg maasse bemærke, at da jeg ved 2den Behandling stærkt tilrædede at blive staaende ved de 15 Aar, var det særlig under Hensyn til de Regler, der fandtes i Lovforslagets § 6 med Hensyn til Ekspropriation, dels efter de Oplysninger, der kom fra den højtærede Indenrigsminister om Vanskeligheden for et Selvfab ved at tage Koncessjon paa kortere Måremaal end 20 Aar og dels af Hensyn til det forandrede Indhold af § 6, hvis Vædringsforslag under Nr. 12 vedtoges, mener jeg nu